

A mai napon a Miatyánk sokszor átelemezett részeiből a megbocsátás részére fókuszáljunk, mely a húsvéti felkészülés alapvető értéke.

Isten feltétel nélküli megbocsátó szeretetét hirdette Jézus, aki „felkölti a napját, jóra és rosszakra egyaránt”, nem személyválogató, mindenkit egyformán gyermekének tart és szeret. Az itt megfogalmazott feltételrendszer mintha ellentmondana mindennek, sőt kihallik belőle a fenyegetés, amivel nagyon nehezen tudunk mit kezdeni. És valljuk be, a félelemre épülő hitek és tanítások a vallások eszköztárának máig is ható, érvényben lévő elemei. Mert azt, hogy valaki jó legyen, bizony el lehet érni félelemkeltéssel is. Ideig-óráig, mert a félelem a szeretet ellentéte és előbb-utóbb az ember lerázza magáról. A fürdővízzel együtt azonban a gyereket is kiöntik. A torz istenképet elutasítók legtöbbször azt az Istent is elutasítják, akit, ha megismernének és kibontanák valódi jellemét, az ő életük számára is megoldást jelentene.

Jézus itt csak annyit mond: akkor tudod megismerni az Atya valóságát, ha Te magad is elindulsz felé. Ahogy a tékozló fiú is visszafordult az atyai házba. Sőt, ha meg akarod ismerni az Atya valóságát, indulj el feléje! Az Atya valódi, megbocsátó szeretetét akkor érzed meg, akkor tud benned tudatosulni, ha te magad is megbocsátó leszel másokkal szemben. Tehát, a hiba nem az Atya készülékében van. Isten megismerhető, Isten látható, ha ránk kerül az „istenlátó szemüveg”. Mi ez? Hol lehet kapni? Természetesen nem tárgy és nem is egy érzés, amit az ember levesz a polcra és felteszi. Ez egy folyamata az ember fejlődésének, tudatossá válásának. Ez az Út, melyen az ember elindul:

- a vádaskodástól a bizalom,
- a szemrehányástól a megbocsátás,
- a félelemtől a szeretet,
- a múltból a jelen,
- a magányból a közösség,
- a reménytelenségből a remény felé.

Erről az útról beszél Jézus, ki alapvetően azt üzent nekünk: teremtettséged képesít téged arra, hogy több legyél, mint akinek önmagad gondolod és mások gondolnak téged. Hogy „nincsenek skatulyák csak, ugródeszkák” – ahogy Dombi Feri bácsi mondta. És ha az ember ezt komolyan veszi, – és vannak segítők az úton ebben (ezért fontos a közösség) – az ellenem vétkezőknek a megbocsátás az életem természetes része lesz. Nem azért, hogy az Atya szeretetét és megbocsátását kiérdemljem, hanem azért, mert nem tudok más lenni. Mert ilyen lettem. És akkor megérezem, megértem, hogy az Atya mindig is ilyen volt. Azért, mert nem lehet más.

Garay Bandi, Dunakeszi